

ויה"כ כדוגמת הקנה של הריאה שהוא סוד הדעת היוצא מחו"ב

וְאִיהוּ כְּגִוּוֹנָא דְקָנָה, וְאִיהוּ ו' בֶּן י"ה ויה"כ הוא כדוגמת הקנה

של הריאה, דהיינו שהקנה הוא הדעת היוצא מהבינה הנקראת ריאה והוא סוד

אות ו' שהוא בן של החו"ב הנקראים י"ה, **מִן בִּינָה** והוא נרמז מתיבת בינ"ה שהיא

אותיות בן י"ה. **וּבְגִינְיָה אוֹקְמוּהָ מְאִירֵי מִתְנִיתִין, הַרְוֵאָה קָנָה**

בַּחֲלוּם, זוֹכָה לַחֲכָמָה ומשום כך ביארו בעלי המשנה ואמרו שהרואה קנה

בחלומו הוא זוכה לחכמה וקנים הוא זוכה לבינה [א] (רמ"ק). **הֲדָא הוּא דְכְּתִיב,**

קָנָה חֲכָמָה קָנָה בִּינָה וזהו מש"כ בפסוק 'קנה חכמה קנה בינה',

דהיינו שסוד הקנה שהוא הדעת הוא יוצא מהחו"ב. **דִּלִּית קָנָה דְאִיהוּ**

פְּחוּת מִתְרוּוִיָּהוּ, דְאֵינוֹן י' חֲכָמָה, ה' בִּינָה ולכן הקנה שהוא

סוד הדעת הוא לא פחות משניהם אלא הוא אחוז בשניהם, כי הוא אחוז בי' דחכמה ובה'

דבינה מאחר שהם כלולים זה בזה והם נכללים בדעת, ולכן הקנה שהוא הדעת הוא כולל

חו"ב שהם סוד העולם הבא, ולכן קנ"ה הוא כמנין י' חכמ"ה ה' בינ"ה (ניצוצי אורות).

וּבְגִין דָּא, צְרִידָא לְאַתְעָרָא בְּשׁוּפָר, דְאִיהוּ קָנָה, עֲלָמָא

דְאִתִּי ומשום כך צריכים לעורר בראש השנה את השופר שהוא סוד הקנה

وهוא סוד העולם הבא, דהיינו שהוא נמשך מהבינה שהיא סוד העולם הבא, **עוֹלָם**

אֲרוּךְ, אֲרֵךְ אַפִּים, דְּמִשְׁתַּכְּחֵי מִנִּיהָ תִּלְתַּת עֶשְׂרֵי מְכִילִין

— אור הרשב"י —

[א] כדאיתא בברכות דף נו עמוד ב' תנו שנאמר קנה חכמה, קנים – יצפה לבינה, רבנן: הרואה קנה בחלום – יצפה לחכמה, שנאמר ובכל קנינך קנה בינה.

הלימוד היומי

לע"נ יצחק בן יוסף ורבקה ז"ל

דִּרְחָמִי, כְּחוֹשֶׁבֶן וְאִ"ו והבינה היא סוד עולם ארוך וכן היא סוד ארך אפים [ב] מאחר שביוה"כ נמצאות ומתעוררות ממנה י"ג מידות רחמים דא"א שהוא כמנין וּאִ"ו העולה י"ג (רמ"ק), **א' אָרֶךְ, ו' ו' אֲפִים** ואות וּאִ"ו נרמזת ומתחלקת באופן זה: א' ארך ו' ו' אפים, דהיינו שאות א' הוא ארך שהוא אריך שבכללות הוא א', ואות ו' ו' הוא סוד דיקנא דא"א החופה עליו שעם הכללות הוא י"ג מידות שבו (ע"פ העטרת צבי).

סוד התקיעה מצד אברהם, שברים מיצחק ותרועה מיעקב בסוד חג"ת **וְאִמָּא עֲלָאָה אִיְהִי תְקִיעָה, מְסֻרָא דְאַבְרָהָם** והנה האמא העליונה שהיא הבינה היא סוד התקיעה מצד החסד של אברהם. **שְׁבָרִים, מְסֻרָא דִּיצְחָק. תְּרוּעָה, מְסֻרָא דִיעֶקֶב** וכן היא סוד השברים שמצד הגבורה של יצחק, וכן היא סוד התרועה שמצד הת"ת של יעקב, דהיינו שהחג"ת מושרשים בבינה והם מתפשטים ממנה עד בואם אל מציאותם למטה (רמ"ק). **שְׂכִינָתָא תְּתָאָה, קָשֶׁר דְּכָלְהוּ. דְּהֵיִינוּ: ק' תְּקִיעָה. ש' שְׁבָרִים. ר' תְּרוּעָה** והשכינה התחתונה שהיא המלכות היא הקשר של כולם, מאחר שהיא קושרת את החג"ת והם פועלים על ידה, דהיינו שר"ת קש"ר הוא תקיעה [ג]

אור הרשב"י

[ב] והנה בכל מקום מידת ארך אפים היא מִי"ג תיקוני א"א וכאן מבאר שארך אפים היא הבינה הנמשכת ומתארכת להיות תוך ז"א (רמ"ק).

[ג] והנה בתקיעה הסימן הוא אות ק' ולא אות ת' בכדי שלא נחליפה עם תרועה שגם היא פותחת באות ת' (רמ"ק).

הלימוד היומי

לע"נ יצחק בן יוסף ורבקה ז"ל

שברים תרועה. וּפְלָהוּ מִשְׁלָשִׁין לְגִבֵּי שְׂכִינָתָא וכל החג"ת הם משולשים במלכות, דהיינו שהחסד דז"א נכלל בחסד שלה, וכן הגבורה דז"א נכלל בגבורה שלה, וכן הת"ת דז"א נכלל בת"ת שבה, הִנָּהּ הוּא דְּכִתִּיב, קְדָשָׁה לְךָ יִשְׂרָאֵל וזהו מש"כ קדושה לך ישלשו, דהיינו שמשלשים את הקדושה לגבי השכינה מאחר שהיא משולשת משלוש קדושת של האבות שבסוד חג"ת. וְלִית קָלָא יָכִיל לְנַפְקָא לְבַר, אֵלָא מִן הַפָּה. אוֹף הָכִי, לִית לְאַפְרָשָׁא שְׂכִינָתָא מִן קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא והנה כמו שאין הקול יכול לצאת לבחוץ אלא רק דרך הפה, דהיינו שאין ז"א הנקרא קול יוצא ומשפיע אלא רק דרך המלכות הנקראת פה, ולכן כך גם אין להפריד את השכינה מהקב"ה שהוא ז"א מאחר שרק דרך שניהם נשפע השפע. וְקְדָשָׁא בְּרִיד הוּא אֶתְמַר בִּיהִי, (תהלים כט) קוֹל יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ. וּשְׂכִינָתָא תְּפִלַּת כָּל פֶּה כִּי על הקב"ה שהוא ז"א נאמר 'קול ה' חוצב להבות אש', דהיינו שקול השברים שבסוד הגבורה הנקראים קול חוצב הם יוצאים מז"א הנקרא הוי"ה, וכ"ש התרועה והתקיעה שבסוד חסד ות"ת שהם יוצאים מז"א, ואין לומר שבאמת אין הקול יוצא ע"י הפה שהוא סוד המלכות אלא הוא יוצא רק דרך פי השופר, כי הרי השכינה נקראת תפילת כל פה, דהיינו שהיא כל מיני פה ובכללם פי השופר, ומכיון שהקול דז"א יוצא דרך הפה שהיא המלכות אז לכן אין להפריד ביניהם (רמ"ק). וְאִינוֹן סִימָנִין, קֶשֶׁר"ק קֶשֶׁר"ק קֶשֶׁר"ק ואלו הסימנים של התקיעות שבראש השנה הם קשר"ק מצד החסד שהוא כולל חג"ת מאחר שאברהם החתום בחסד הוא כולל את כל האבות, קשר"ק מצד הגבורה, קר"ק מצד הת"ת, וכולם כלולים במלכות. וּבְחִבּוּרָא קְדָמָה והנה הרעיא מהימנא מביא ציטוט

מהחיבור הראשון שהוא ספר הזהר שבו נתבאר שע"י קולות השופר, מתערבבים אותם הקולות שחלקם הם רחמים וחלקם הם לא רחמים וע"י הערבוב כולם נעשים לרחמים ובוה מתמתקים הדינים. (ע"כ רעיא מהימנא).

זהר

השופר מעורר את הקולות שבפנימיות הבינה ומורידם לחג"ת

נְטִילִין שׁוֹפֵר, לְאַתְעָרָא בֵּיהּ כי הנה אמר רשב"י בזהר שכאשר לוקחים את השופר בר"ה בכדי לעורר את הקולות שבפנימיות הבינה להוריד את מציאותם למטה בחג"ת, **תְּרוּעָה וּתְקִיעָה, דִּינָא קְשִׁיָּא בְּרַחֲמִי, וְשִׁבְרִים דִּינָא קְשִׁיָּא בְּלֹא רַחֲמִי** ובחינת התרועה שמצד הת"ת ובחינת התקיעה שמצד החסד הם בסוד דין קשה המעורב ברחמים, מאחר שסוד התקיעות כולם הם מצד הדין בסוד מש"כ 'אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו', וכן השברים שבגבורה הם דין קשה בלא רחמים (רמ"ק) (ס"א דִּינָא רְפִיָּא בְּרַחֲמִי) **וּכְדִין הֵכִי יִתְעָרוּ לְעִילָא** **לְאַתְעָרְבָא דָּא בְּדָא** וע"י קולות התשר"ת תש"ת ותר"ת כולם מתערבים ברחמים כי בזה הדינים מתעוררים למעלה להתערב זה בזה וע"כ מתמתק הדין ברחמים (והנה ע"כ הוא הציטוט של הרעיא מהימנא מספר הזהר).